

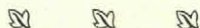
NIEUWE VINDPLAATSEN VAN PLANTENSOORTEN

315

- Leonurus Cardiacus*. Oost Voorne (Exc. „Kievit”).
Plantago arenaria. Maassluis 1934 (Prof. Dr. L. H. Siertsema en So.).
Plantago Lagopus. den Bosch (Joh. J. Gi.).
Campanula glomerata. Neer Andel (Go. K.). Verschillende plaatsen langs de Waal in de omgeving van Zalt Bommel (Exc. pl. k.).
Diodia teres. Utrecht (J. G. Rausch).
Ambrosia psilostachya. Wormerveer (K.).
Galinsoga parviflora. Veghel (Gi. K.).
Galinsoga quadriradiata. Schiedam (B.).
Guizotia abyssinica. Eindhoven 1934 (Brandhorst).
Artemisia biennis. Schalkwijk. Prof. Dr. Th. Weevers.
Anthemis mixta. Berlikum (Gi.); Oss en in 13 kwartierhokjes langs de Maas (Joh. J.).
Tanacetum Balsamita. Nisse (Jo.).
Cirsium oleraceum Uden (al meer dan 18 jaar v. Sambeek opgave Joh. J.); Wuestwezel (Sl.); Rilland Bath (Jo. Pape).
Carduus nutans macrolepis. Doesburg (Dr. J. Brand).
Centaurea diffusa. Schayk (Joh. J.); Veghel (Gi. K.).
Hieracium aurantiacum. Veghel (Gi. K.).

Ir. A. W. KLOOS Jr., Dordrecht.
 W. H. WACHTER, Rotterdam.

APRIL.

Men heeft mij gevraagd, of ik voor April ook een stelletje van de „mooie” data zou willen opgeven, als voor Maart en of die dan ook kans hebben, om goed uit te komen. Nu durf ik heel wat, vooral onder voorbehoud. En dat moet dan dit zijn, dat April misschien nog meer bokkesprongen maakt dan Maart. Om maar een enkel voorbeeld te noemen: in 1921 verscheen de Oranjetipvlinder op 3 April en iedereen weet, dat hij in 1909 heeft gewacht tot Prinses Juliana geboren werd. Bovendien was hij in 1921 een week eerder dan de bloei van Look zonder Look, wat niet klopt met mijn stokpaardje van de correlaties.

Welnu, onder voorbehoud dus, willen we het eens probeeren met de volgende data:

- 1 April: Merkbaar voorkomen van fitis en blauwborstje.
- 10 April: Roodstaartje en Koekoek worden gehoord, de Noorsche Ahorn komt in bloei.
- 15 April: Nachtegaal zingt. Overvloedige bloei van Paardebloem.
- 25 April: Doortocht van de Zwarte Vliegenvangers.

In April moeten we niet alleen letten op de aankomst van onze broedvogels, maar ook op het vertrek van onze wintergasten en de doortocht uit Zuid en West naar Noord en Oost. Die doortrekkers geven soms ook heel aardig vertoon van spel en zang, b.v. koperwiek en boomleeuwrik. De buizerden vertoonen prachtige speelvluchten en dat soms zoo laat in de maand, dat we werkelijk durfden hopen, dat ze hier in de duinen zouden gaan broeden. Vooral in de eerste helft van April hebben we goede kans op groote troepen doortrekkende goudhaantjes.

Het fitislied bestaat uit een slag gevolgd door een tirade. Let er op, dat de tirade nog al eens achterwege blijft. Daarentegen geeft de tiftjaf na zijn eenvoudige tiktak soms nog een aardig tierlantijntje.

De vroege vlinders zijn nu wel alle uit de winterslaap. Wanneer zien we de eerste Atalanta, de eerste Distelvlinder? Onze Engelsche confraters vertellen van een vlucht van honderden Distelvlinders op 28 Sept. '35 halfweg tusschen de Kaapverdische eilanden en de Afrikaansche kust. Uit Engeland komen ook enkele berichten van onwifpelbare overwintering van Atalanta o.a. in de kerk van Flamborough, waargenomen van November tot April.

Hommelmkoninginnen vliegen in April nog rond, zoekend naar een geschikte gelegenheid om te nestelen. De meeste willen een reeds bestaande holte hebben. Ik heb in Thijsses's hof een aantal hopen voor ze gegraven met naar mijn meening zeer aanlokkelijke toegangen. Verleden jaar ook al, doch zonder resultaat. Toch blijven we probeeren.

Vroeger heb ik er al eens op gewezen, dat April zoo'n bijzonder geschikte tijd is, om na te gaan hoe de groeiende en bloeiende planten reageeren op wisseling van temperatuur en belichting. Zoo'n gevoelige plant als de Heggerank is daar bijzonder voor geschikt, vooral voor ongeduldige waarnemers, die zich niet al te veel moeite willen getroosten, geen listige meetapparaten willen opstellen en toch graag wat te noteeren hebben.

De gewone Helmbloem, *Corydalis solida*, houdt mij ieder jaar opnieuw prettig bezig. Ik heb nu de als inbreker gesignaleerde Aardhommel toch op wettige wijze de bloemen zien bezoeken en ook alweer — zooals ik in mijn Omgang met Planten heb verteld — de Sachem-mannetjes zien komen niet om de bloemen, maar alleen om de wijfjes. Een groot aantal kiemplantjes kwamen op, juist op de plek, waar het vorig jaar de top van de omgevallen bloeistengel had gelegen. De mieren hadden dus lang niet alle zaden weggesjouwd.

Er zijn anders mieren genoeg in de wereld. In Thijsses's hof is de Groene Specht den heelen winter bezig geweest met in het gras te delven naar mieren. Hij heeft duizenden gaten gedolven, sommige een decimeter diep of zelfs meer. Het gazon ziet er echt geschonden uit. De tellingen van de mierenkoppen in de uitwerpselen geven tot uitkomst, dat daar minstens een half miljoen mieren zijn opgegeten.

Bij langdurig guur weer, en daar is in de eerste helft van April en in 't eind van Maart veel kans op, verwelken de bloemen van *Corydalis* zonder bestoven te zijn; ge zult dan ook zien, dat de onderste bloemen uit de tros dikwijls vruchteloos blijven.

Let er ook eens op, hoe dikwijls de Pinksterbloem vruchteloos bloeit.

JAC. P. THIJSSE.

MIJN VRIENDJE UIT NEERLANGBROEK.

't **W**as in de verstreken maand Mei, dat ik van een vriend vernam, dat hij zo gelukkig was geweest, het nest van een goudhaantje te vinden. De daarop volgende dag ontmoette ik dien vriend op een afgesproken plaats en na een half uur fietsen kwamen wij bij het buitengoed aan, waar de vogel broedde. Te voet gingen wij verder en waren weldra bij een dubbele rij zeer hoog opgaande sparren. Ongeveer in het midden werd mij een bijzondere donkere plek aan het eind van een afhangende tak aangewezen, en daar moest nu het nest liggen. Dit was slechts ongeveer drie meter boven de grond, doch het nest zag ik nog niet, het was prachtig verstopt. Met een stok werd de tak, die gelukkig zeer lang was en dus buigzaam, naar beneden gehaald en we zagen nu de kleine insecteneter op z'n nest zitten. Hij was niet eens door de ongewone beweging van de tak weggevlogen, doch toen we er vlak bij waren, nam hij eindelijk de vlucht. Het nest bleek van boven open, mooi komvormig en zeer diep. De wand zeker wel twee cm dik. Het bestond in hoofdzaak uit mos, doorgelicht met veertjes en gevoerd met dezelfde stof en haren. Veel witte veertjes zijn er tussen, doch niet één nam ik aan de buitenkant waar. Het hing precies onder een aflopende tak, die daar niet dikker dan zes mm was en links en rechts rijk was afgetakt door de bekende dichte zijscheutjes, zoals die soms aan het eind van een sparretak kunnen voorkomen. Aan en onder deze afhangende zijscheuten was het nestje kunstig gevlochten en daardoor de boven- en zijanten prachtig afgedekt. Ik geloof niet, dat er bij regen een druppel water in 't nest is terecht gekomen.

We lieten de tak weer zachtjes tot de normale stand teruggaan, liepen een weinig achteruit, waarop de kleine dreumes weer spoedig op z'n kleine jongen plaats nam. Het aantal stelden